

Lázár Vilmos, az aradi vértanúk egyike

Szkárosi Lázár Vilmos (Nagybecskerek, 1817. október 24. – Arad, 1849. október 6.) honvédezredes, az aradi vértanúk egyike.

Örmény származású magyar nemesi családban született. Katonai szolgálatát 1834-ben kezdte a 34. gyalogezredben. Ferdinánd császár 1. huszárezredében hadnagyi kinevezést nyert, de ő 1844-ben elhagyta a katonai pályát, és feleségével, báró Revitzky Máriával visszavonult zempléni birtokára gazdálkodni. 1847-től a vasúttársaság főpénztárnoka volt.

Az 1848-as események hatására belépett a magyar honvédseregbe. Október 19-én a győri 39. honvédszászlóaljban főhadnagy, majd november 13-ától az első utászszászlóalj századosa lett. Részt vett az utászkar szervezésében és 1849 januárjában Perczel Mór hadtestében teljesített szolgálatot. Február 1-jétől, őrnagyi rendfokozatban Répásy Mihály tábornok segédtsíjtje volt. Tábornokát képviselve jelen volt a március 3-ai tiszafüredi gyűlésen, ahol Görgei kikényszerítette Dembiński lemondását.

Április 5-én kinevezték egy akkor a Zemplénben állomásozó dandár parancsnokának. Egységével feladata volt a megye galíciai határának biztosítása. A hónap végén ezt a dandárt a Kassán szerveződő felső-magyarországi hadtesthez rendelték és június közepétől magasabb beosztásba került hiszen a hadtest egyik hadosztályának lett a parancsnoka. Részt vett a Duklai-hágón át június 17-e és 19-e között betört cári főszereg elleni utóvédharcokban. Július 16-án alezredessé léptették elő. Kiválóan szerepelt a szabadságharc utolsó csatáiban. Augusztus 12-én Bem tábornok ezredessé léptette elő, és megbízta a felső-magyarországi hadtest maradványaiból alakított IX. hadtest parancsnokságával. Csatát veszített seregével Lugos irányába vonult. Karánsebesnél elvált Dessewffy Arisztidtól, s Hátszeg felé vette az irányt, azonban augusztus 19-én hadteste mintegy 4600 főnyi maradványával kénytelen volt a császári csapatok előtt letenni a fegyvert.

Arad

Noha csak ezredesi rendfokozatot viselt, mint önálló hadtestparancsnokot a szabadságharc tábornokaival együtt állították az aradi hadbírótság elé. Mivel a császári csapatok előtt tette le a fegyvert, „kegyelemből” golyó általi halálra ítélték. Az aradi vértanúk között őt végezték ki elsőként.

Csontjait csak 1913-ban találták meg az aradi vár sáncában. Most az emlékoszlop kriptájában nyugszik.

Forrás: [https://hu.wikipedia.org/wiki/L%C3%A1z%C3%A1r_Vilmos_\(ezredes\)](https://hu.wikipedia.org/wiki/L%C3%A1z%C3%A1r_Vilmos_(ezredes))